

Editorial

Darrerament hem sentit parlar altra vegada per la premsa de l'Àrea Bàsica de Salut de Besalú i, com cada vegada que ens n'han parlat els mitjans de comunicació, ha estat perquè hi havia o hi ha problemes.

Aquesta vegada, el problema o problemes eren més d'un i més complexos, perquè alguns ja venien de l'arrel, del naixement d'aquesta Àrea Bàsica de Salut. Fent una mica d'història recordem que començà a funcionar el desembre - 87, quan la Generalitat, tot desenvolupant el mapa sanitari d'assistència primària de Catalunya, i aprofitant la bona disposició aleshores de l'equip de metges que treballaven en els deu pobles que configuren aquesta àrea d'influència de Besalú, decidí endegar el nou organigrama tot i reconeixent no disposar de l'espai físic, del local adequat per encabir-hi aquests serveis.

S'arribà, llavors, en un acord amb l'Ajuntament de Besalú pel qual s'utilitzarien els dispensaris municipals a canvi d'un concert econòmic segons el qual l'Ajuntament de Besalú es feia càrrec del manteniment del local però amb una subvenció mensual de 100.000 ptes., renovable cada any, i amb el compromís d'acostar-se cada vegada més al 100% de despeses de manteniment, tot esperant la prompta solució en forma d'un nou edifici suficient per donar un servei com cal als usuaris. Més endavant, i en constatar-se que els metges necessitaven un altre espai per habilitar-lo com a estatge per a les guardies, l'Ajuntament permeté que s'ocupés part de l'últim pis de Can Cambó, destinat a futura residència geriàtrica, fent entendre a l'I.C.S. la provisionalitat de la mesura i la necessitat per a Besalú de l'obertura d'aquesta futura residència d'avis.

Ha anat passant el temps i no s'ha fet el nou edifici, tot i que hi ha destinats uns terrenys municipals (2.000 m2. aprox.) a la zona del carrer Mas Plassa, i que l'Ajuntament ja ha fet i lliurat a l'I.C.S. el projecte des de fa més de sis mesos, un projecte confeccionat seguint els mòduls donats pels serveis tècnics de sanitat. Tampoc no s'ha tornat a negociar un nou concert econòmic (l'Ajuntament no acceptà el de l'any 88 ja que l'I.C.S. proposava una puja irrisòria).

A més, fruit d'una reunió el març del 89, el passat mes d'abril representants dels deu alcaldes dels municipis afectats es reuniren amb el Conseller de Sanitat de la Generalitat, Dr. Sr. Trias, i amb el Director General d'Ordenació i Planificació Sanitària, Sr. Bosch, a Barcelona, per exposar-los un document que contenia unes reivindicacions unitàries pel que fa al funcionament de l'Àrea Bàsica de Salut, com ara, a part del nou edifici, la consecució d'un acord amb les farmàcies existents a l'Àrea per establir uns torns, l'adequació de la plantilla sanitària prevista a l'inici amb la incorporació d'una infermera més, d'una assistenta social i d'un odontòleg; la complementació del servei d'urgències amb la incorporació d'un metge de reforç per al torn de guàrdia per tal d'evitar que, en una sortida domiciliària del metge, el CAP quedi desatès. O si això no fos possible, l'adquisició d'un cotxe amb ràdio-telèfon o similar.

La signatura dels diversos convenis dels dispensaris municipals de l'Àrea que, fins aleshores, no havien cobrat res. Informatitzar l'Àrea. Mostrar la manca de confiança dels usuaris en el funcionament de l'Hospital d'Olot i, sobretot, constituir el Consell de Salut de l'Àrea, en el qual tinguessin cabuda metges i ajuntaments, a part d'altra representació social, a fi i efecte de poder resoldre els temes de funcionament que s'anessin presentant, evitant així problemes absurds de falta de comunicació entre les parts implicades.

D'aquesta trobada, ara fa gairebé un any, se'n van aconseguir bones paraules i bones intencions per part del Conseller però que, malauradament, s'havia endut el vent fins fa ben poc.

Durant aquest temps, tant per part de l'Ajuntament de Besalú com des dels diferents ajuntaments de l'Àrea, s'havien adreçat escrits, telefonades, etc. a l'Administració sense treure'n res d'efectiu. Per aquest motiu, i fent ús de la dita popular "s'ha acabat el bròquil", s'endegà una campanya de denúncia pública a través de diaris, emissores de ràdio i TV, simplement exposant el que succeïa.

Això va donar el seu fruit en forma de negociació ràpida per part dels responsables de Sanitat de la Generalitat a Girona, i va donar peu que es complís aquella altra dita popular: "Qui no plora no mama", i més a desgrat, si cap, que coneguéssim en pròpia pell la malaurada forma d'actuar, darrerament, en alguns temes per part de les administracions: si no crides no et fan cas.

Degut a aquest detonant, s'han desencadenat una sèrie de reaccions - solucions en aquest tema: Ja s'han signat tota una sèrie de concerts amb dispensaris municipals de l'Àrea; és a prop de signar-se un conveni amb el de Besalú, per 150.000 ptes. mensuals, que gairebé arriba, o si més no s'acosta més al 100% de manteniment, quedant per veure si es paguen "atrossos" del 89; existeix el compromís d'iniciar les obres del nou CAP aquest any i així també, un cop finalitzades i els serveis traslladats, es podrà obrir la residència geriàtrica de Can Cambó, i finalment, s'ha constituït el "Consell de Salut de l'Àrea", compost per representants dels deu ajuntaments, la coordinadora de l'equip de metges, la coordinadora de les infermeres, un representant de les escoles, dels farmacèutics i del personal no sanitari que treballa a l'Àrea, amb l'objectiu de mantenir aquest contacte periòdic per anar resolent els problemes que sorgeixin en el funcionament de l'Àrea, poder tractar complementàriament campanyes de prevenció (amb escoles, en el tema d'aigües potables, etc.) i, en definitiva, mantenir una unió estreta que sempre serà a benefici dels propis usuaris. A la fi s'ha pogut convèncer l'Administració que els integrants d'aquest Consell hi seran conscients que hi són per exercir un deute ciutadà, per a la salvaguarda del bon funcionament d'aquesta faceta de la sanitat pública. Llastimosament ha hagut de passar tota aquesta història d'incomunicació per part de tots, fins que sembla que s'ha obert una porta cap a una solució.

ÍNDEX

Editorial	1
Pàgina literària / Nota Tallaferro	2
Club Natació / Ràdio Besalú	3
Els Pastorets / Parlem de teatre / Donadors de sang	4
Música / Cuina / Arxiu Històric	5
Homenots	6-7
Carnestoltes 1990	8
Atletisme escolar / Casal dels Jubilats	9
Comissió Antiabocador / Carta escolar al Parlament	10
Consell Municipal de Cultura	11
Cartes al director	12

Equip de redacció: Joan López
Teresa Mir
Paco Viciana
Sebastià Pèlachs
Pere Cerro
Joan Grèbol
Martí Guillaumet
Joan Masmija

Publicitat: Sílvia Oliveras
"Tallaferro" no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats.

L'illa de les joguines RECORDS DEL DIA DE REIS

Era el dia de Reis a la matinada. L'Agnés i en Robert s'acabaven de llevar d'amagat i anaren corrents al menjador. Quina no va ser la seva sorpresa en veure un grandió regal i que aquest era precisament el TREN que tant havien demanat als Reis!

Ràpidament es van posar a muntar la via per poder-hi jugar després. Una vegada muntada, van posar-hi el tren al damunt. Només d'engegar-lo va deixar anar un fum vermell que va provocar una gran alegria als nens. I... tot contemplant-lo, entraren dolçament en el món dels somnis.

Es trobaven dins d'un tren que volava. Creuaven ja les Illes Balears... De sobte el tren va fer una sotragada. Ja no volaven. Havien aterrat en algun lloc desconegut. Possiblement en una desconeguda i misteriosa illa.

Baixaren del tren. Allà, davant seu, hi havia un gran cartell que posava: "BENVINGUTS A L'ILLA DE LES JOGUINES". L'Agnés i en Robert no s'ho creien: Havien aterrat en una illa plena de joguines i, per si fos poc, tenien vida!

Avançaren unes passes i un osset pelut, petit i vestit, se'ls atansà i els digué: Vosaltres sou en Robert i l'Agnés, oi? I els dos germans, tot sorpresos, respongueren:

-Sssssssssííííí...; sí, ella és l'Agnés i jo sóc en Robert. I tu qui ets?

-Jo sóc l'encarregat de rebre els convidats del nostre gerent. Em dic Bruno. Però passeu, avui és un dia de jugar i només jugar. I quin lloc és millor per jugar que l'illa de les joguines? Espero que serà del vostre gust i que us divertireu molt. M'imagino que no us trobareu pas sols, perquè tots els infants del vostre poble ja hi han arribat.

-Vols dir que els nostres companys també han vingut aquí?

-Sí, avui la visita a l'Illa és per als nens de Rocatallada.

Els dos germans, ja sense temor, entraren en aquell món on tot eren alegries.

En Robert jugava a indis amb els seus companys en un fort de fusta, que hi havia muntat dalt d'un turó. L'Agnés, però, no jugava pas a indis, sinó a nines amb les seves amigues.

Es féu molt amiga d'una nina de drap.

Després de jugar molta estona, la veritat és que no sentien el pas del temps, en Bruno, l'osset de peluix, petit i vestit, els va acompanyar davant el gerent de l'illa de les joguines.

El gerent era un pallaso sorpresa, d'aquells que són dins d'una capsa, i que per impulsió d'una molla surten disparats.

-Que bonic i quina sorpresa -va exclamar una nena.

-Que divertit! -va afirmar un nen.

El pallaso els donà les gràcies per haver acceptat el convit a l'Illa. Els dos germans se n'acomiadaren i anaren cap a la platja. Allà cadascú agafà el seu sistema de transport: uns havien arribat dins una bombolla de sabó, altres amb globus de paper, qui amb l'escombra de la bruixa del barri i... l'Agnés i en Roger amb el seu tren.

Tothom cap a casa!

Els pares de l'Agnés i d'en Roger es despertaren per una fressa molt insistent, com un "Biiiiiiiiipppppp!". Anaren cap al menjador i allí van trobar els dos germans adormits com un tronc i el tren donant voltes i xiulant sobre la via.

Els pares els despertaren i van acabar d'obrir els regals que els havien deixat els Reis.

Segur que no sabeu què més els havien deixat?

Doncs a l'Agnés una nina, una nina de drap, la seva amiga de l'Illa, i a en Roger un arc i unes fletxes com les del somni.

Els nens no recordaven res de res, però en el seu subconscient hi havia quelcom que feia que estimessin aquelles joguines molt més del que era normal.

I en Roger, fent broma:

-Agnés, t'imagines si el tren volés i ens portés en una illa plena de joguines reals?

I tots, és clar, es posaren a riure de debò.

Anna i Meritxell Vaquero López
de 8è. per al "XERRAIRE"

NOTA DEL "TALLAFERRO"

L'equip de redacció del "Tallaferro" voldria recordar-vos:

1) Que des dels seus inicis la revista ha estat oberta a tothom. Per aquesta raó esperem i us animem a enviar-vos tota mena de treballs, opinions, crítiques que facin referència a la vida del poble i la reflecteixin.

2) Que la revista és gratuïta. La seva publicació és possible per les subvencions de l'Ajuntament, Diputació i publicitat. Amb tot, si disposéssim de més ingressos seria possible augmentar la seva periodicitat. Per tant, totes les ajudes econòmiques que ens feu arribar (Caixa de Girona i Caixa de Barcelona) seran molt ben rebudes.

Així mateix, si algú no rep la revista que ens ho faci saber i intentarem solucionar la deficiència.

CAJA DE MADRID

BESALÚ: Avinguda Lluís Companys, 5 - 5 bis

Tel. 59 00 00

BESALÚ CLUB NATACIÓ

La tasca del B.C.N., com ja sabeu, no només es limita a l'estiu. Tot i que no tenim piscina coberta al nostre poble, ja fa una colla d'anys que ens desplaçem cada dissabte a la tarda a les instal·lacions d'Olot, on els nostres nedadors, per tal de no perdre el ritme, hi fan els entrenaments.

Hem de parlar d'una sèrie d'innovacions que s'han portat a terme aquest hivern:

-Primer, s'ha tirat endavant l'anomenat **Pla Especial** a la nostra província, que consisteix a portar vuit nedadors de 9 a 11 anys a entrenar a Olot entre setmana. D'aquesta manera, i gràcies als tècnics del CN Olot, els nostres nanos van millorant progressivament.

-L'altre fet important és que aquest any a dues nenes del Besalú CN, després de molt d'esforç, se'ls ha concedit una beca que els permet entrenar al **Centre de Tecnificació** d'Olot.

Durant l'hivern també participem en les competicions que es fan per aquestes rodalies, ja siguin provincials, comarcals...

-Per Nadal ens van convidar a Olot al **Trofeu Nadal 89**.

-Un cop al mes es fa l'anomenada **Lliga de Promeses**. Aquesta vegada hi participa un nou club, el Vic, cosa que ens ha permès conèixer la seva piscina.

-El dissabte 17 de febrer vam anar a Banyoles, als Campionats Comarcals d'Hivern. Tot i que competíem amb clubs de categoria superior com el GEiEG, el CN Banyoles, CN Figueres... vam aconseguir emportar-nos quinze medalles.

-També hem participat en els Campionats Escolars, oberts a totes les escoles, dels quals ja s'han fet les etapes local i comarcal. Aviat tindrem la Territorial o Provincial i més tard, els que hagin quedat classificats, aniran als Escolars de Catalunya.

-Destaquem la participació d'un nedador nostre, en Sergi Fernàndez, als Campionats de Catalunya per Edats a Granollers en 100 i 200 braça.

-Un altre fet important és que a Banyoles, a finals d'aquest mes i el que ve, es farà un **curset de socorrisme aquàtic** amb títol oficial i nacional concedit pel S.O.S. (Federació Espanyola de Salvament i Socorrisme). I també un **kurs d'àrbitres de natació**. Si algú hi tingués interès, s'ha de posar en contacte amb el nostre president, en Pere Estañol.

RÀDIO BESALÚ

Potser som una mica pobres de paraules, ja que tenint a l'abast aquest immillorable mitjà de comunicar-nos amb vosaltres com és la revista "Tallaferro", amb prou feines la fem servir, i això no és just i vosaltres, amics lectors i oients, mereixeu per part nostra tota l'atenció que puguem donar-vos.

Doncs avui sí, avui aprofitem aquesta avinentesa per, si res més no, agrair des d'aquesta columna tota la gran ajuda que hem tingut aquest any per celebrar el Carnestoltes 1990, que com molt bé sabeu tots, organitza cada any la nostra emissora.

Què podem dir que no sapigüeu vosaltres mateixos! La participació va ésser massiva, ja que la majoria, o un gran nombre d'entitats, hi eren representades per comparses o disfresses individuals, els barris també, i esperem que l'any que ve s'animeran encara més, ja que creiem que tots els qui van participar-hi s'ho van passar d'allò més bé. Des d'aquestes ratlles, gràcies a tots els qui feren possible una vetllada tan simpàtica, a tots els qui van ajudar-nos a portar a cap alguna tasca... en fi, no voldríem oblidar-nos de ningú, i només us diem que per la nostra part procurarem que el proper Carnaval 1991 sigui encara més lluït, més ben organitzat i que us ho passeu encara millor, perquè aquesta sana alegria, aquesta cooperació entre totes les entitats és el que ens donarà una vila de Besalú esplendorosa i agermanada.

També hem de dir-vos que a partir d'ara escoltareu millor Ràdio Besalú, la vostra emissora, ja que s'hi han fet noves millores i que sortim en el 107,2 del dial de la FM, que estem oberts a tots els suggeriments que vulgueu fer-nos, i que, com sempre, estem a la vostra disposició per a tot el que us calgui.

Una cordial salutació per a tots de **Ràdio Besalú**
"La vostra emissora"

PROGRAMACIÓ RÀDIO BESALÚ

DIVENDRES - vespre

21 a 22 h.- **Els repòrters**. La informació local de les rodalies igual com els afers informatius més importants de la setmana. (Octavi Balés i Miquel A. Mateos).

22 a 23 h.- **Ferrocotlat**. Jesús Banal és qui condueix el programa de música més forta del dial.

23 a 00 h.- **L'hora bruixa**. Els comentaris i la música de Lluís Bosch.

DISSABTE Matí

10 a 12 h.- **Bon dia, Besalú**. Informació, música i actualitat els matins dels dissabtes. (Xavi Borrego).

12 a 13 h.- **La ràdio cadena del water**. Les aventures musicals d'en Niço.

Tarda 13 a 15 h.- **Hot Dog**. Hi té cabuda tota mena de moguda cultural i musical. El cocktail de Ràdio Besalú. (Miquel).

15 a 16 h.- **Gota a gota**. Cada setmana ens proposa conèixer més i millor els nostres convilatans. Programa de la Germandat de Donadors de Sang. (Joan Zafont).

16 a 17 h.- **Music Flash**. La música d'actualitat amb les mix - virgueries i comentaris musicals d'en Xavi Borrego.

17 a 18 h.- **Revival**. Recordem amb Xavi Torrent.

18 a 20 h.- **Entre**. Un programa que t'intenta situar en la primera línia musical. (Martí Gironell).

Vespre 20 a 21 h.- **El cul de l'ampolla**. Programa tutti frutti musical anys 60, disco, pop, folk, la cançó, etc. Tot a càrrec d'en Monka.

21 a 22 h.- **De Konya**. Senzillament de konya, amb humor, i... escolta'l i ho sabràs. (Falga).

22 a 23 h.- **Vaquero**. Et diu bona nit i et tranquil·litza amb la seva bona música. (Jordi Vaquero).

DIUMENGE Matí

10 a 11 h.- **Escoltem sardanes**. Tots els matins dels diumenges amb Xico Grau i Francesc Abuin. A més, coneixeràs tots els aplecs que se celebren per les rodalies.
(Programació fins el mes d'abril)

Mutua General de Seguros

ASSEGURANCES DE LA LLAR
PLANS DE JUBILACIÓ, a

GESTORIA BASSOLS

ELS PASTORETS

Una vegada més, aquest any els alumnes de 8è. han fet els Pastorets. Ha estat una experiència molt agradable i positiva. Cal dir que han estat tot un èxit, tant econòmicament com en companyonia. Aquells dies tots ens ajudàvem els uns als altres, actors i apuntadors, i encara també entre els actors.

Hem d'agrair a alguns pares d'alumnes de 8è. la seva col.laboració, ja que gràcies a ells ha estat possible fer uns Pastorets amb tan bons resultats.

El tipus de Pastorets que vam representar van agradar a tot el públic. No eren uns Pastorets tan moderns com els d'anys enrera sinó els clàssics, els Pastorets d'en Folch i Torres.

Hi havia uns personatges típics i coneguts: els dos pastors, el valent i coratjós Moquet i el seu company, en Rovelló, més assenyat.

D'altra banda també sortiren els dos dimonis, en Satanàs i en Llucifer. Eren els Pastorets típics, els de sempre, i per això van agradar molt a la gent gran.

Representar aquests Pastorets va comportar molts dies d'assaig, molt d'esforç per part dels personatges i dedicació i paciència per part dels col.laboradors. Però aquest esforç va quedar compensat pel bon resultat de la representació (cal dir que no s'esperava que tinguessin tant d'èxit).

Bé, resumint, direm que tot va anar molt bé, i ara, gràcies als Pastorets i a algunes altres activitats que realitzarem, podrem pagar l'excursió de final d'estudis a Mallorca.

Gràcies a tots els qui ens van ajudar assistint a les nostres representacions!

Alumnes de 8è. d'EGB

Parlem de teatre!

AGRUPACIÓ TEATRAL DE BESALÚ

Doncs sí, amics, aquest mes de febrer passat hem gaudit de dues molt bones actuacions teatrals a l'envelat de les nostres festes hivernals "Sant Vicens" i tot el currículum d'altres actes que s'han fet. L'envelat ha estat proverbial, en ell tots els actes han pres un relleu diferent, amb més qualitat, amb més... com ho diria, podríem dir-ne magnificència. De veritat us dic que els qui no van venir en aquests nombrosos actes us van perdre quelcom a recordar.

Les dues representacions teatrals foren, la primera, "Juguem!", una peça senzillament fabulosa amb una interpretació sorprenent, podríem dir que va deixar bocabadats els nombrosos espectadors que hi érem, és una llàstima que no en gaudissin més espectadors. Per què aquesta mandra per sortir a veure teatre i del bo?

La segona obra que es va representar fou feta pel Taller de Teatre de Figueres i titulada "Jo bé, i vostè?", una obra graciosa, satírica i amb una interpretació molt bona. Sembla que en aquesta representació hi havia una mica més de públic, que en va sortir molt satisfet. A veure si de mica en mica anem formant aquesta consciència teatral, de la qual ens sentirem satisfets de veritat.

L'obra era la que s'havia de representar per la Mostra Teatral que es va fer el mes de novembre i que, per malaltia o accident d'un actor, no es va poder dur a terme.

Com veieu, encara que breument hem parlat de teatre, d'un teatre que els qui sense mandra van venir a veure recordaran amb delectança i com sempre, una vegada més, us diem: Parlem de teatre!

GERMANDAT DE DONADORS DE SANG

El passat dia 3 de febrer es va fer extracció de sang. És una gran satisfacció poder dir que gràcies a tots vosaltres, desinteressats donadors, vam assolir la xifra més alta de donacions que s'han fet a Besalú: 175 bosses d'aquesta preuada sang, el tresor més gran per a qui la necessita per poder continuar vivint. Ésser delegat de la Germandat de Donadors de Sang comporta unes vivències tan gratificants que, senzillament, tots els esforços o petits sacrificis que pugui fer val la pena d'esmerçar-los en tots vosaltres, que responeu tan meravellosament.

Vull dir-vos que a més de les 175 bosses que vam fer, van venir tretze persones més que per diversos motius no pogueren donar-ne, més tres o quatre que van marxar per no poder esperar perquè hi havia molta gent davant seu. També teníem donadors que no fallen mai enllitats per grip, i altres que ja m'havien dit que no podien venir per alguna altra causa. Total, això vol dir que anirem arribant a 200 donacions, tal com us demanava en el meu escrit i que vosaltres, amb el vostre altruisme i generositat envers els altres, heu fet una esplendorosa realitat. Aquest civisme en una tasca tan important com és la donació de sang, diu molt al vostre favor ja que demostra tot el grau de fina sensibilitat a què heu arribat envers el proïsme, això denota un alt índex cultural, perquè saber donar sense esperar res a canvi és molt significatiu.

Besalú, gràcies a vosaltres, benivolguts donants, ha fet un pas de gegant i, sincerament, crec que això s'ha de notar a no trigar gaire en el comportament de tothom. Felicitats a tots, a tots els donants, i a tots els qui sense ésser donants m'han ajudat a propagar aquesta tasca generosa i sense límits, gràcies i continueu tots per aquest camí.

Us saluda molt cordialment el vostre amic i delegat, en

Joan "Zafont"

SUPERMERCAT J. VIDAL

MILLOR PREU

BESALÚ. Paratge Can Surós, s/n.

Tel. 59 03 63

c/. Piscina, 4. Tel. 59 04 26. 17850 BESALÚ (Girona)

AMB LA NOTA AL COLL

Avui us voldria parlar, continuant el fantàstic costum de contar-vos les més divertides o interessants anècdotes del món musical, d'un personatge curiós, astut i "cachondo". Va portar tot el món musical de l'època darrera seu per acabar la seva vida inventant receptes de cuina tan conegudes com els "canalons Rossini". **ROSSINI** va ésser un famosíssim compositor de principis del segle passat amb un recull d'anècdotes pròpies de qualsevol personatge de novel·la.

La data del seu naixement és prou significativa: 29 de febrer de 1792, un any de traspàs, un gran dia per néixer.

No era precisament un estudiant exemplar: els seus pares l'havien d'amenaçar amb fer-lo monjo perquè deixés de fer "campanes"; gràcies a les seves grans qualitats musicals va poder equilibrar la resta de la seva vida però sense deixar mai la seva vena còmica.

A l'edat de 38 anys, però, i després d'una fantàstica i exitosa carrera musical dins el camp de l'òpera amb obres tan conegudes com "El barbero de Sevilla", abandonarà per a sempre la composició de manera professional. Farà més obres, però les seves dedicacions seran múltiples: inventar receptes de cuina, viatjar, pedagogia, etc.

Va viure fins als 76 anys i és realment curiosíssim veure com just a la meitat de la seva vida canvia tan radicalment d'actitud; molt curiós.

Conten anècdotes extraordinàries d'ell: Component una ària d'una de les seves òperes més famoses dins del llibre, li va caure el full on escrivia la música a terra i per no haver-lo de recollir va tornar a escriure'l sencer; un "mestre" del gandulisme. Les seves famosíssimes òperes són plenes de passatges curiosos: obertures on els músics toquen amb l'arc dels seus violins no els violins, sinó les lamparetes que els il·luminaven; personatges que només sortien una ocasió per dir: "Pare meu, estic arrepentit, tit, tit, tit...". Tornava a posar en les seves òperes noves molts fragments de les seves òperes antigues, o fins i tot en una de mateixa repetia dues cançons idèntiques.

Sens dubte, un personatge curiós. Però amb aquest recull d'anècdotes còmiques i burlones no voldria fer un vulgar homenatge a qui ha estat i continuarà essent el "gran maestro de Italia", un autèntic mag de l'escena, i un geni de l'orquestració, alhora d'un fantàstic melodista captivador del més fosc d'orelles; idolatrat en la seva època per públic i músics, i avui dia agermanat amb músics tan grans com Verdi i Mozart.

Després de la seva retirada va continuar component música, però d'una manera esporàdica, sense deixar mai la seva vena "cachonda", com ho demostren les seves peces "Pecats de la vellesa", i les seves àries només basades en una nota, o el "Dueto buffo per a dos gats". Encara que també va escriure seriositats com el famós i formosíssim "Stabat Mater".

I ja per acabar de contar-vos històries d'aquest home, us en voldria contar una que ens arriba directament a nosaltres: Diuen que en una reunió dins de la qual hi havia un "español", es va adreçar a ell amb gran excés d'abraçades. I després, en preguntar-li si el coneixia, va dir que no però que sentia un gran agraïment als espanyols, ja que gràcies a ells els italians no eren l'últim noble de la Terra.

Agafeu-lo per on vulgueu, odieu-lo o estimeu-lo, ell és mort, però no la seva història, ni la seva preciosa música, i us convido, cada cop que sentiu aquest nom, a escoltar ben atents, perquè són molt pocs, els qui es van riure de la seva vida mentre vivien, sense deixar de donar un missatge: Si tu vols, la vida és una extensa comèdia on es barregen personatges còmics o dramàtics; de tu depèn escollir el personatge. Jo tinc ben clar que va escollir **ROSSINI**. Fins aviat,

Francesc Viciano

CALÇATS
LLADO^o

Plaça Major, n.º 4. Tel. 59 02 78. BESALÚ

La cuina bona, senzilla, ràpida i saludable de la Srta. Teresa Cucala

BISTECS AL ROQUEFORT

Es fregeixen els bistecs amb molt d'oli. Quan són daurats, es retiren i ja es posen a la plata de servir.

En la mateixa paella i amb una mica d'oli dels bistecs (per això deia que no se n'hi posi gaire, perquè així és més gustós) s'hi posa un tros de formatge de Roquefort i una mica de llet per anar aixafant-lo fins que quedi una pasta cremosa.

Es tira aquesta pasta per sobre els bistecs i se serveix.

Ja veieu que és molt fàcil de fer i té l'avantatge que no s'hi ha de posar acompanyament, perquè ja queden prou lluius.

(També es pot fer amb formatge de Cabrales, que és tan o més bo que el Roquefort).

ARXIU HISTÒRIC MUNICIPAL

L'Arxiu continua la seva expansió, i volem obrir una sèrie de noves seccions. Aquestes serien:

-Un arxiu d'imatges (bàsicament fotografies, però també diapositives, vídeos, negatius, etc.) sobre Besalú: gent, personatges, paisatges, edificis, monuments, etc.

-Una secció de cartells, programes, etc., fets per entitats locals o que tractin de temes molt relacionats amb Besalú. Com podrien ésser programes de competicions esportives (futbol, handbol, bàsquet, natació, etc.), d'activitats culturals (teatre, conferències, etc.) i altres (festes, etc.).

-Llegats o fons particulars d'entitats, d'empreses, etc. (llogalls, papers, pergamins).

Tothom qui tingui documentació o paperassa vella a casa seva -com podrien ésser pergamins, llogalls, papers, etc., i estigui interessat en la seva conservació, ordenació i divulgació, no sàpiga com fer-ho o no hi tingui interès, que es posi en contacte amb l'Arxiu. Podem estudiar les diferents possibilitats de guardar i treballar la documentació: compra, cessió, donació, préstec, fotocopiar-la, etc. Sobretot no la feu malbé, si us plau, és un gran tresor, i no la vengueu a parracaires ni la llenceu a les escombraries. Tothom qui conservi documentació en bon estat podria ensenyar-nos-la per copiar-la i fer un catàleg d'aquests arxius privats, i poder-la estudiar. També m'agradaria xerrar amb totes les entitats per recollir el material gràfic que tenen o perquè ens passin el material gràfic que vagi sortint.

L'Arxiu Històric compleix dues funcions: conservar la documentació amb garanties i possibilitar la feina d'investigació i divulgació del material. Els arxius històrics possibiliten la conservació d'aquesta gran riquesa cultural com és la documentació històrica.

L'Arxiu és a Can Cambó, entrada carrer Ganganell, segon pis. L'horari és de dos quarts de 8 a dos quarts de 3, de dilluns a divendres, i dissabtes de 9 a 2. Telèfon 59 12 13. Si no hi podeu contactar aquestes hores, poseu-vos en contacte amb l'Ajuntament, ja quedarem entesos, si no amb el 59 09 37 (és el meu telèfon particular).

Joan Masmitjà
Arxiu Històric Municipal

MAPFRE

L'ASSEGURANÇA AL 100 x 100
NOVES OFICINES: Avgda. Lluís Companys, 5
Tel. 59 11 12. 17850 BESALÚ

EL CARNAVAL 90

Sortint d'un somni de quasi cinc-cents anys ens ha sorprès la visita a la nostra vila d'en Carnestoltes, EL REI DELS POCA-SOLTES, despertat pel tremend soroll que s'ha muntat aquest any aquí, a Besalú.

Ell mateix, amb la seva indumentària passada de moda i plena de pols, ha volgut fer unes quantes preguntes a uns quants "marxosos i marxoses" causants del seu insomni. Vegem-ne el resultat:

-Jo, en Carnestoltes, vaig arribar a Besalú uns dies més tard, quan a tot arreu celebraven la meua festa i aquí ja s'havia fet. Que matiners que sou! Primerament em vaig posar en contacte amb el grup infantil "El termòmetre", format per un grapat de nenes molt trempades i amb moltes ganes de gresca.

Elles em van dir que ja fa temps que es fa la festa de Carnaval perquè la vida era avorrida, i ara es continua per fer una mica el boig. Segons van explicar-me, els súbdits d'en Tallaferro es disfressaven de follets, de dracs i de "burros".

-Escolteu, si us haguéssiu de disfressar d'allò que menys us agrada, de què aniríeu?

(Les respostes foren ràpides).- D'escola, de mestre, de guerrer, de bomba nuclear, d'abocador, de mosca, de fred i... de Reial Madrid.

-I d'allò que més us agrada?

De Barça, de nit, de llit, de lluna, de cor.

Vaig continuar preguntant.

-Quina és la persona o cosa que va més disfressada durant l'any?

La policia, el mossèn, el diumenge.

-Qui us agradaria veure disfressat?

La senyoreta Rosa, els vells, el farmacèutic, la Xita i la Neus.

En preguntar sobre com disfressarien diferents animals o persones, van dir-me que un hipopòtam el disfressarien d'escudats o de ballarina, un cocodril, de "bolso" o de sabata. En Paquito el disfressarien de nan o de duro, en Silvestre de monjo, de Tarzan o de "bebé", la Madonna de jirafa, de santa o de termòmetre, i en Michael Jackson de negre o d'Irene Vaquero.

-Com se us va acudir la vostra disfressa?

Mirant una revista al lavabo. Estàvem tan animades que ens vam tocar i teníem febre.

-Quan la vau muntar?

En una nit, sense quasi no dormir.

-Suposo que vau prendre la temperatura al poble. Quina era?

Dins de l'envelat era a 42º, a punt de sortir de la graduació del termòmetre.

La festa els va agradar molt, més que mai, encara que voldrien un local més gran, una cercavila més ben organitzada, que no hi hagués "tallades" al ball i que no s'acabés tan aviat (carai de mosses!).

Les disfresses que els van agradar més van ser el **puzzle**, per imaginatiu; **els gats i les ratetes** per la "marxa" que portaven i per la "carrossa", i **la gitana** pel "show" que va muntar.

Finalment, van dir-me que em volen tornar a despertar l'any que ve i convidar-me a la festa.

Dos dies més tard, després de voltar per tot el poble, vaig connectar amb alguns altres "personatges" que em van fer aixecar del meu somni centenari. Aquests, però, eren una mica més grandets: Dolores "la gitana", Miquel "la Marioneta", el Cuc racoltero, i els gats i les ratetes besalunencs.

Tota aquesta gent va manifestar que el Carnaval servia per a treure la màscara que tots portem durant l'any i poder posar-nos la que realment volem.

-Si fos prohibida la festa de Carnaval, us tornaríeu a disfressar l'any que ve? De què?

Ho intentaríem. D'home invisible, de prohibidor.

-Creieu que amb la vostra marxa podeu arreglar una mica el món?

Arreglar, arreglar, el que es diu arreglar... no, però ens ho podríem passar "de conya".

Si s'haguessin de disfressar d'algun personatge antipàtic es disfressarien d'hipòcrita, de militar, de policia, de racista, d'Hernàndez Manxa, de Flotats, de Mariscal, de Rovira.

Els simpàtics serien: qualsevol d'en Walt Disney, de play-boy, d'Almodóvar, de Camilo José Cela, de Trinca i de Mary Sampere.

-Si us diguessin que demà s'acabarà el món, de què us disfressaríeu?

De pedra, de rata, de núvol, de Déu, de "Lo que el viento se llevó".

-Quina gent del nostre país va més disfressada tot l'any?
Els polítics i els càrrecs públics (unanimitat).

-Qui creieu que necessita disfressa tot l'any?
Ningú, tothom ja va força disfressat.

-Qui us agradaria veure disfressat, particularment, per Carnaval?

La Lluïsa del Portalet, la Xita i la Neus "Les nenes" amb en Grèbol.

-Quina seria la vostra disfressa més cara?
Quadre de Van Gogh, de Barça, de TVE, d'Isabel Preysler.

-I la més atrevida?
D'Adan i Eva, de Marta Chavarri "con bragas", de Juan Guerra pobre.

—Com disfressaríeu en Jordi Pujol?
Encara més (molt celebrada).

-I en Xuster?
De negre i amb cabell arrissat, de Núñez.

-I en Cruyff?
De granota, de perdut.

-I la Isabel Preysler?
D'Abeja Maya, de porcellana, de "Vespa", de guitarra.

-I en Núñez?
De cantonada, de rajola, de cocodril.

-I en Felipe González?
De gaitero fraguista, de raspall de dents, de gitano pobre.

-I la Sabrina?
Amb un parell de puntals i el cap tapat, de globus amb orelles.

-I la vostra parella, com la disfressaríeu?
De paraigües plegable, d'ogre, de pivot de bàquet, de Rambo, de dona d'en Pere, de "clínex".

També em van dir que al mig de la selva es disfressarien de Jane, de motorista amb casc, de coco i de senegalès; al mig de Barcelona de taxi, de semàfor, d'arbre viu, d'ampolla d'oxigen i de paperera; al mig del cel de dimoni i de globus; i dins de l'aigua de gota, de biga de ferro, de vi i de pota de gallina.

-Com us disfressaríeu per anar a dormir amb la vostra parella?
De peüc o de velleta.

-I per anar a demanar a en Jordi Pujol que tanqui l'abocador?

De garrot, de bomba fètida, de bossa d'escombraries, d'Arcadi Calzada.

-Què faríeu si em veiéssiu a mi, en Carnestoltes, amb la vostra parella i dins el llit?

Tocar el timbre, "sacarme las pistolas", un "menage a trios".

GUAU!

Vaig preguntar després personalment als personatges i les comparses.

Dolores, "La Gitana", em va dir que si anava així va ser perquè li va semblar original, que no havia vist mai cap disfressa d'aquesta mena.

Miquel, "La Marioneta", comenta que hi ha molts titelles en aquest país i que de totes les disfresses que s'ha posat, la que més el va motivar va ser la de Sara Montiel.

Els Gats no creuen que sempre siguin ells els qui es mengen les pobres ratetes, elles també mosseguen. També m'han dit que actualment no hi ha pas formatge per a tothom, que hi ha massa pa.

El Cuc racoltero manifesta que va tenir molta feina a muntar tota la seva escenografia i que, malgrat no obtenir el primer premi, potser "pel tràfic d'influències", pensa que va valer la pena aconseguir que pràcticament tot el barri participés en la moguda.

Algunes anècdotes:

-Sorpresa en arribar a Cal Parent i veure tanta gent. També per veure l'Ajuntament disfressat i... "de pirates".

-Algú es va "colar" a l'envelat sota el Cuc. Anava amb calçotets i els pantalons al cap.

-Hi va haver qui jugant jugant es va empassar un tros de paper.

-Hi havia qui pensava que l'urbà del Cuc era de plantilla i li demanà ajut per aparcar el seu vehicle.

-La Guàrdia Civil no volia que la Gitana fos a l'envelat (comentari d'algú).

En general a tots els agradà la festa per l'alta participació i la il·lusió de molta gent gran. Creuen, però, que de cara a altres anys hi hauria d'haver una comissió carnavalesca, que amb finançament propi i suficient organitzés tota la meua festa, on jo, en Carnestoltes, hi fos convidat. Amb una rua com cal i un ball amb música i músics més marxosos.

Després d'escoltar-los a tots estic segur que l'any que ve, si em convideu, ens ho passarem bomba.

Adéééuuuuu!!!

CARNESTOLTES - 90

El Carnestoltes d'enguany ha superat en molt els d'altres anys, tant en quantitat de disfresses i comparses com en animació.

Primer premi comparsa grans

Primer premi disfressa individual

Primer premi comparsa petits

Primer premi disfresses petits

ATLETISME ESCOLAR

El passat dia 11 de febrer, dotze nens i nenes de Besalú van anar fins a Arbeca, a les Garrigues, per competir en el Campionat de Catalunya de Cross. Per arribar en aquesta final van haver de participar, abans, juntament amb molts companys seus, en quatre cross escolars celebrats a la Garrotxa. L'últim, a Besalú el 17 de desembre. A la Vall de Bianya es va celebrar la final provincial el 4 de febrer. I ja darrerament, el 24 del mateix mes, el mateix poble garrotxí fou la seu de la final estatal de cross, en la qual no vam poder destacar cap dels atletes besaluencs.

Per altra banda, a part d'aquests cross organitzats pel Consell Comarcal, els nostres nens i nenes s'han apuntat a altres convocatòries aïllades: Girona, Olot, Tuïr, Santa Pau, Palol de Revardit...

En una enquesta feta als nens i nenes destacats en aquestes competicions, hem pogut constatar que molts afirmen que el circuit de Besalú fou el més dur. Però tots els enquestats, que ja estan acostumats a entrenar-se en circuits irregulars, coincideixen que els agrada que el nostre cross sigui el més dur, perquè "és més divertit". No obstant això, el claustre de professors del col·legi de Besalú creu que hauríem de seguir una línia més homogènia respecte al nivell de dificultat que ofereixen els altres recorreguts. Silvestre Oliveras, que juntament amb Jordi Lagares entrena els nostres futurs campions, creu que el cross és una prova que s'ha de desenvolupar sobre circuits amb les dificultats pròpies de la marxa camp a través, i sobre aquesta pauta continuarà organitzant el Cross de Besalú els propers anys.

Responent una altra pregunta de l'enquesta, els nostres petits atletes voldrien encara més entrenaments espaiats al llarg de la setmana. Però sabem que complaure'ls en això seria carregar encara més les espatlles d'uns entrenadors que desinteressadament els preparen setmana rera setmana.

BÀSQUET

L'equip infantil masculí de bàsquet del Col·legi Públic està participant en el campionat organitzat pel Consell Esportiu de la Garrotxa, que es va iniciar l'11 de novembre. Quan tanquem la redacció, a finals de febrer, hem jugat deu partits, ens en falten quatre (i dos del play-off) i n'hem guanyat també quatre. Aquest any comptem amb els serveis tècnics de Jordi Pèlachs. Si en alguns moments hem tingut la moral un xic baixa, hem vist que, en definitiva, podem aconseguir una posició digna a la taula mentre hem gaudit i ens hem entrenat en el nostre esport.

LES ASPIRACIONS

DEL CASAL DE JUBILATS

Malgrat que som carrosses, el nostre tarannà, que es diu avui, és actualitzat i mogut per l'estímul propi de valorar la vida perquè és curta, no ens manquen aspiracions, projectes, plans, visió de futur, etc. Segurament que fins i tot somniem truites i creiem en utopies, però donem gràcies a Déu i li demanem que ens faci créixer més les ales de la il·lusió per volar cap a un firmament on la nostra joventut, ja que criatures naixem i criatures ens tornem, hi puguem encendre molts estels. Aquesta frase és molt carinclona, però us prometem que qui té la sort de creure-la i sobretot de viure-la és una meravellosa realitat.

Bé, aterrem i toquem de peus a terra. Voldríem fer una mica d'història del nostre Casal. Ha d'ésser, estirant molt, un projecte d'història ja que fa sols

tres anys que vàrem néixer, però en aquest breu temps ens hem col·locat entre els casals més actius, més nombrosos, més promotors i, per què no ho podem dir, més fermes de la nostra comarca i de la nostra província. I aquest fet no es deu a cap mèrit especial de ningú. És fruit d'un sentit comunitari, d'un fer de tots vinculat per l'ideal que la gent gran té un perquè i una significació important en el si de la societat actual. Perquè, si no, la Tercera Edat, l'Edat d'Or...

Volem aprofitar l'avinentesa que ens brinda la publicació "Tallaferro" de la nostra vila per, des d'aquí, expressar sincerament i cordialment el nostre agraïment i la nostra reconeixença a tots els qui amb la seva col·laboració han aportat el gra de sorra o el cabàs per al desenvolupament del nostre Casal: L'ajuda constant de l'Ajuntament, de totes les entitats culturals, recreatives i esportives de la vila, als socis, als socis protectors, a les escoles, les aportacions generoses de les Caixes i Entitats Bancàries, establiments, col·laboradors personals... No voldríem deixar-nos ningú. Nosaltres estem molt contents i ens sentim feliços en comprovar que se'ns estima tant.

És per això que no volem ni podem defraudar-vos perquè us ho mereixeu tot i perquè també nosaltres necessitem mantenir encesa la llàntia de les il·lusions i esperances.

Són paleses les activitats que fins avui s'han portat a terme: Desfilada provincial de vestits de paper a l'envelat de les festes de Sant Prim, festa aniversari, excursions, trobades, etc. Però del passat no en podem viure. És per això que ens plau mostrar-vos el programa, sempre variable d'acord amb les circumstàncies, projectat per a enguany:

ACTIVITATS ANY 1990

Permanent ensenyament de confecció i disseny (cada dilluns i dimecres). **Mes de gener**, curset de cuina (gratuït). **7 gener**, xocolatada i coca. **21 gener**, quina "Sant Vicens" a Sant Julià. **4 febrer**, Carnaval - disfresses - berenar (conjunt Joan i Alicia). **25 març**, "Comencem la primavera". Pere i el seu acordió. Concurs de pastissos i ball. **15 abril**, "Festa Aniversari". Conjunt Joan i Alicia. Elecció de la Dama d'Or i Cavaller Daurat. **13 maig**, Festa de l'Edat d'Or. Lluís i el seu acordió. Exposició d'objectes antics. **24 juny**, participació en la desfilada provincial de vestits de paper a Sant Joan les Fonts. **15 juliol**, Festa Estiuena, arrossada de germanor. **5 agost**, Festa del Tomàquet (conjunt Joan i Alicia). 1r premi al tomàquet més petit, 2n al de més pes, 3r al més "raro". **Setembre**, Festa Major (conjunt Joan i Alicia). 1ª Trobada de Casals de les Comarques Gironines. Missa - ball a l'envelat - Dinar. **28 octubre**, Festa de Tardor, castanyada i moscatell. **11 novembre**, Festa del Soci, berenar i ball. **13 desembre**, Santa Llúcia, exposició de labors de taller de senyores. **16 desembre**, Comença l'Hivern, excursió pre-Nadal.

Tot això i més amb l'ajuda de Déu i de tots vosaltres, els bells i belles (amb B de Banyoles) de la vila, ens proposem portar-ho a terme aquest any. Certament que els avis portem una marxeta que Déu n'hi do i, a més, us prometem que si som, com fins ara, mereixedors del vostre suport i la vostra ajuda, tenim encara molts rocs a la faixa, com diem a pagès.

Per moltes coses i activitats que es facin, volem continuar pensant que encara "tot està per fer". Si vertaderament creieu que no hem perdut la xaveta, deixeu-nos somniar perquè de tant en tant algun dels nostres somnis el puguem fer realitat i viure'l plegats.

Entre tots tenim la paraula. Gràcies, amics.

La Junta

CONFECCIONS OLIVERAS

Moda Primavera Estiu 90
Lacoste, Jocavi, Rodier, Rami,
Genfin, Belcor.

libreria Capellades

Papereria - Impremta - Objectes escriptori -
Joguines

Av. President Lluís Companys, 5 - Tel. 59 07 90. BESALÚ

LA COMISSIÓ ANTIABOCADOR INFORMA

El President de la Generalitat, Sr. Jordi Pujol, com sempre continua desentenent-se de la problemàtica de l'abocador del Clot de les Mules. A l'anterior "Tallaferro" vam publicar la carta que li enviàvem des de la Comissió Antiabocador demanant-li que complís les promeses que havia fet i que, per tant, ordenés el tancament de l'abocador.

No va respondre la primera carta. Li'n vam enviar una altra i heus ací la seva resposta:

"Crec que és millor que parlin amb el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Hble. Sr. Joaquim Molins, del tema que motiva la seva carta del dia 13. Ja li he dit que vostès es posarien en contacte amb ells."

Seguint els seus consells hem demanat entrevista amb el Conseller Molins i ens reunirem amb ell el dia 21 de març.

Com sempre, demanarem que clausurés l'abocador d'escombraries. Li exposarem tots els arguments que tantes vegades hem esgrimit i que tots sabem.

La Comissió Antiabocador ha estat nominada per a un important premi que atorga el Col·legi de Periodistes de Catalunya Demarcació de Girona, el premi Mosca de Sant Narcís. Premi que es dóna a les persones o entitats de les comarques gironines que més s'han destacat pel seu compromís en defensa de drets, béns o interessos col·lectius.

El premi, després d'una forta competència amb l'escola SAMBA KUBALLY de Santa Coloma de Farners i amb el senador Francesc Ferrer, entre d'altres, fou concedit a l'Escola Samba Kubally. Enhorabona!

A rel de tota la moguda contra el Pla de Residus que hi ha arreu de l'Estat Català, la Comissió Antiabocador s'ha posat en contacte amb els diferents grups i entitats que també lluiten com nosaltres contra el mateix enemic, per donar-los tot el nostre suport i la nostra experiència en aquesta feixuga lluita.

Pel que fa a l'actual línia d'actuacions pràctiques, continuem denunciant davant del Consell Comarcal que l'abocador és mal gestionat i continua vessant per tots costats.

La desídia dels gestors de l'abocador és tal que ni les mesures que ells mateixos havien previst de fer per apedajar alguns dels problemes que hi ha (mur de contenció, pous decantadors...) no les han fetes.

Fets com aquest són els que anem denunciant davant la Comissió de Seguiment, Consell Comarcal, Junta de Residus i la Conselleria d'Obres Públiques. A tots els demanem el mateix: TANQUEU L'ABOCADOR!

Comissió Antiabocador

CARTA DELS ESCOLARS DE BESALÚ AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Benvolgut Sr. President:

Els alumnes de 7è. i 8è. d'EGB de l'escola pública "Salvador Vilarrasa" de Besalú, en la nostra visita al Parlament de Catalunya i a l'exposició "Dos-cents anys dels Drets Humans", li volem manifestar la nostra preocupació pel funcionament de l'abocador comarcal que es va construir al Clot de les Mules de Beuda (La Garrotxa) ja que la nostra vila n'és afectada directament donat que darrerament hi ha hagut algunes irregularitats.

Assabentats que en els propers dies hi haurà una interpellació parlamentària sobre el tema, li demanem que faci arribar a tots els parlamentaris catalans el nostre desig que es tingui en compte l'interès col·lectiu de Besalú, per damunt dels interessos polítics, de partit o particulars.

Moltes gràcies per la seva atenció.

Ben cordialment,

El delegat de 7è. - El delegat de 8è.

RESPOSTA

*El President
del Parlament de Catalunya
SALUDA*

els alumnes de 7è. i 8è. de l'escola pública Salvador Vilarrasa de Besalú, i acusa rebut de la seva comunicació de data 18 de gener de 1990, de la qual ha tramès còpia als membres de la Mesa, per a llur coneixement, i als Grups parlamentaris, que són els qui poden iniciar la tramitació parlamentària que consideressin adient segons el nostre Reglament.

Joaquim Xicoy i Bassegoda
*li expressa amb aquest motiu
el testimoniatge de la seva consideració.*

Barcelona, 25 de gener 1990

CONSELL MUNICIPAL DE CULTURA

Quan el dia 18 de febrer vam passar pel Prat de Sant Pere i vam veure que solament quedava l'esquelet de l'envelat, ens va semblar que la plaça era buida. Eren cinc setmanes veient l'envelat. Era una part més del poble.

Ara, una vegada tornada la monotonia, i des de la perspectiva que ens dona el temps, és hora de passar balanç, mirar si han valgut la pena els esforços, les feines, les nits d'anar a dormir tard, les alegries, les emprenyades..., tot el que ha configurat aquestes cinc setmanes de programació de festes d'hivern organitzades pel Consell Municipal amb la col·laboració de totes les entitats culturals del poble.

Les activitats varen començar amb un campionat de botifarra, on els organitzadors van perdre set-centes pessetes perquè el vi de l'avi Miquel és més car que el vi de l'avi Narcís. No era un començament gaire brillant, però a la nit, el ball de Sant Vicens organitzat per la Comissió de Festes va tornar a portar el bon gust a la boca. La cosa anava bé.

L'endemà, a la sortida de missa, l'envelat es va omplir per veure els agosarats de Racolta fent titelles. Amb quina poca cosa es conforma la mainada i quantes coses es poden fer si ens ho proposem! A la tarda, la quina del Casal d'Avis va ésser un èxit, llàstima del fred, que passava per sota les sortides d'emergència; sort que amb la gimnàstica que porten els nostres avis són ben valents!

Ja havíem passat el primer cap de setmana, la cosa anava bé, ara venia la prova de foc. Hi hauria continuïtat? La gent s'espavilaria i sortiria de casa o bé solament ho fa per les festes locals?

Al teatre de l'altre dissabte no hi havia gaire gent, era una obra que potser molts ja havien vist. Però una cosa sí que cal remarcar: l'assistència d'un nombrós públic entre 13 i 18 anys. Una bona lliçó per als grans. L'endemà a la tarda la gent de l'Esbart Marboleny ens va oferir un espectacle amb so, color i coreografia. Sort dels pares i amics d'aquest jovent de les Preses, perquè excepte alguns avis, poca gent hi havia.

Havien passat dues setmanes. Era un bon moment per recapitular, es van passar comptes i la cosa no anava pas malament, entrava dins les previsions. Les actuacions s'autofinançaven i amb això ja ens donàvem per satisfets.

Vam arribar al tercer cap de setmana. Els qui van passar per l'envelat no el coneixien. S'havia substituït la música del conjunt per la dels motors, i l'havíem convertit en un circuit de cotxes teledirigits. A la nit el conjunt Grafitti ens va caure com una pintada. Quin so més estrany, per no dir dolent! Quin poc ambient! Quin fred de peus! Tot i això, també vam cobrir les despeses.

El diumenge l'envelat va tornar a recuperar la seva sumptuositat. Els avis i les seves disfresses ens avançaven que el Carnestoltes s'estava acostant.

El quart cap de setmana va ésser de tres dies. Va començar el divendres amb la Coral Alba, un conjunt de flautes de l'Institut de Batxillerat de Banyoles que toquen d'allò més bé i que demostren que els nostres joves no pensen solament en sexe, drogues i rock and roll. El teatre del dissabte va tenir una mica més d'èxit que l'obra predecessora, i la quina pro-envelat del diumenge va tornar a fer

reviure aquelles quines de poble on la gent anava a passar l'estona, a parlar amb els amics, i a més s'emportava premis.

Ens quedava el darrer cap de setmana, el del Carnestoltes. L'havíem avançat una setmana, com en els darrers temps, per sortir-nos de la competència de pobles i ciutats de les rodalies. Era la diada en què havíem posat el màxim esforç i totes les nostres il·lusions. Havia d'ésser sonada.

Sabíem que es preparaven moltes comparses i que l'ambient prometia ésser d'allò més marxós. A la tarda les mares van disfressar els seus fills per a la rua infantil, i en el festival de gimnàstica vam poder veure un seguit de números musicals i un públic menut que no en perdia detall tot esperant la xocolata desfeta.

A la nit, la concentració de comparses i disfresses al parking de Cal Parent era seguida per gran nombre de gent que no s'acabava de creure que a Racolta tenien un cuc, que a can Banal tenien gats i ratetes... Va començar el "baricrucis" mentre que a l'envelat anava i venia la llum per donar més emoció. La gent disfressada va anar entrant a l'envelat, previ pagament de l'entrada i amb dret a una consumició que pagaven a mitges el CMC i Ràdio Besalú (que a rel d'aquesta festa emet en quadrafònic i via satèl·lit). Una vegada tots a dins, ens vam adonar que no s'hi cabia, ni es podia ballar, ni gairebé moure's. Però va estar bé. Encara hi haurien cabut els tres que amb els pantalons per barret i amb calçotets volien entrar perquè creien que els disfressats entraven de franc. Es van repartir els premis i va quedar més gent descontenta que contenta. S'hauran de multiplicar els premis en edicions posteriors.

Gairebé era clar quan la Dolores recollia les puntes, els moros la parada, els budistes recitaven les oracions matutines i els xavacanets aconseguien fer el puzzle. Els hippies dormien feia estona i Blanca-neus ja havia cridat el nan treballador per anar a fangar.

S'havia acabat la gresca i les festes d'hivern. Ens quedava un bon gust a la boca i la satisfacció d'haver fet una feina ben feta. Almenys ens ho semblava, només faltava veure com havia anat la part crematística.

Vam tardar un parell de setmanes a saber-ho. I VOLEM QUE TOTHOM HO SÀPIGA: EL TOTAL DE LES DESPESES: envelat, calefacció, llum, drets d'autor, bar, conjunts, programes i gas-oil han pujat a 1.021.942 pessetes. I EL TOTAL DELS INGRESSOS: Bars de cada activitat, entrades, lloguer de l'envelat a la Comissió de Festes, Ràdio Besalú, Casal d'Avis, curset de balls de saló... a 825.136 pessetes, amb la qual cosa tenim un desfasament de 196.806 pessetes, que assumeix el CMC.

Resumint, creiem que ha estat un èxit. Però no ens hi adormirem. Intentarem millorar i aprendre de les equivocacions. Encara ens queden nou mesos i es poden fer meravelles. Al crit de "Recordeu l'Envelat" aquest Consell Municipal de Cultura galopa altre cop.

CARTES AL DIRECTOR

Sr. director:

Voldríem deixar constància d'un problema actual a la vila que per desgràcia es produeix amb molta regularitat, i que d'aquí a poc temps es podria agreujar. Aquests darrers mesos s'han produït uns determinats fets al casc antic que deterioren el benestar i la convivència, demostrant una falta de civisme que no se sap on pot arribar. Escàndols a les nits (divendres i dissabte), bretolades, trencament de testos, tanques tirades per terra i un llarg etc. Quina seria la solució per posar fi a aquest problema? Tancar els carrers a les nits, posar vigilància, buscar un local on la gent pogués passar l'estona...?

Maria Bosch

Sr. director:

Les festes de Nadal ja han passat i a Besalú cal esperar les properes festes per veure si tenim sort i podem gaudir dels "Deu Manaments". Com tots sabeu, per TV3 es feia l'anunciada pel.lícula però el repetidor de Besalú, sembla que a causa de la burocràcia no permeté veure la pel.lícula. Una trista cosa: no hi havia "piles" al repetidor de Besalú.

Pensem que no tothom pot sortir i distreure's, només tenim l'televisió, i si no es pot veure TV3 has de suportar la TV espanyola.

Com i de quina manera fem cultura al nostre país?

Espero i desitjo que l'Ajuntament de Besalú pugui donar solució al problema perquè no es torni a repetir.

Com a final em pregunto: Què hauria passat si en lloc d'una pel.lícula hi hagués hagut un partit de futbol Barça - Madrid?

G.

Han col.laborat en aquest número:

DIPUTACIÓ DE GIRONA

Caixa de Girona

